

வில்லிபாரதத்தில் இ விதுரன் இ உலகன் இ சஞ்சயன் முதலானோரும் இ கண்ணபிரானும் அரசியல் தூது செல்கின்றனர். இந்தத் தூதின் மூலம் குருசேத்திரப் போர் நடைபெறாமல் தடுக்க பாண்டவர்கள் முயல்கின்றனர். ஆயினும் துரியனின் ஆணவத்தால் போர் தவிர்க்க இயலாததாகி விடுகிறது.

இவ்விரு காவியத்திலும் நிகழ்த்தப்பட்ட அரசியல் தூது காவிய நோக்கத்திற்குப் பயன்பட்டது குறித்தும் இ பின்பற்றப்பட்ட அரசியல் நெறிகள் குறித்தும் தூதின் முடிவுகள் குறித்தும் இவ்வாய்வில் ஆராயப்பட்டுள் ளன.

2. ஆய்வு நோக்கம்:

தமிழ் இலக்கியங்களின் வழி தூது உரைக்கப்பட்டச் செய்திகள் இ புறநானூறு தொல்காப்பியம் இ

பாட்டியல் இ நளவெண்பா இ சிலம்பு இ போன்றவற்றில் உரைக்கப்பட்டுள்ள தூது பற்றிய செய்திகளும் இ திருவள்ளுவர் தூது என்ற அதிகாரத்தில் இ உரைத் துள்ள தூதின் பண்பு நலன்கள் இ தூதுவரின் திறமை இ செயல்பாடுகள் இ துணிவுடைமை இ வாய்மை முதலிய வற்றின் வழி கம்பராமாயணம் வில்லிபாரதத்தில் இ அரசியல் தூது நிகழ்ந்தவை குறித்து ஆராய்வதும் இ தூதின் பயன்களும் விளைவுகளும் காவிய அரசியல் நோக்கத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்தனவா என ஆராய்வதும் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்

3. முன்னுரை:

தூது என்பது செய்தி கொண்டு செல்வதைக் குறிக்கும். பொதுவாக தூது என்பது இ அரசியல் இ மற்றும்

காதல் ஆகிய இரு இடங்களில் பெரிதும் இடம் பெறும்.

”அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்: . பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு” (குறள் 681)

- எனும் குறட்பா மூலம் இ தூதரின் பண்பு நலன்கள் குறித்துக் கூறுகிறார் வள்ளுவர். ஒரு தூதுவன் அன்புடையவனாகவும் தகுதி உடைய குடி பிறந்தவ னாகவும் இ நாட்டின் மன்னன் விரும்பும் பண்புகள் உடையவனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்கின்றது வள்ளுவம்.

தூது என்பது ஒரு நிகழ்வை நடத்துவதற்கு இருவருக்கிடையே அல்லது இரு குடும்பத்தினரிடையே அல்லது இரு நாடுகட்கிடையே உரிய செய்திகளைத் தெரிவித்து இ அந்நிகழ்வினை வெற்றிகரமாக

நடத்துவது தூது எனப்படும். மேலும் ஒரு நாட்டின் அரசாட்சியில் தூது என்பது ஒரு முக்கிய அரசியல் நிகழ்வாகும். ஒரு நாட்டின் மன்னன் தனது எதிரி நாட்டு மன்னனுக்கோடு அல்லது நட்பு நாட்டு மன்னனுக்கோ செய்தியை அனுப்பும் முறையே தூது என்றானது. செய்தியைக் கொண்டு சேர்த்து பதில் பெற்று வருபவர் தூதுவர் எனப்படுவர். இவ்வாய்வில் கம்பராமாயணம் மற்றும் வில்லிபாரதத்தில் காணப்படும் அரசியல் தூதுச் செய்திகளும் அது எவ்வாறு அரசியல் நிகழ்வுக்கு உதவியது என்பதும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

4. தூது இலக்கணம்:

தூதுக்கான இலக்கணம் மற்றும் தூதுக்கான வரையறைகள் குறித்துத் தமிழின் பல்வேறு இலக்கண நூல்களானது சிதம்பரப் பாட்டியல் நவநீதப்பாட்டியல் முத்து வீரியம் இலக்கண விளக்கம் பிரபந்த மரபியல் தொல்காப்பியம் நன்னூல் போன்ற நூல்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்றுத் தமிழின் சிற்றிலக்கியங்கள் தொண்ணூற்றாறு வகைகளுள் ஒன்றாகத் தூது இலக்கியம் வகைமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

5. பாட்டியல் தொல்காப்பியம் நன்னூல் இலக்கணம்:

”கலி வெண்பா தூது”^{ஐ1ஸ} என்று நவநீதப்பாட்டியலிலும்

”இரு துணையுடனும் யுரைத்துத்

தூது செலவிடுவது தூது இவை கலிவெண்

பாவினால் விரித்துப் பகர்வது மரபே”^{ஐ2ஸ} - என்று பிரபந்த மரபியலிலும் தூதுக்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

”தூது என்பது தூது அனுப்புவோர் பெறுவோர் இரு சாராரும் ஆண் அல்லது பெண்ணாக இருக்கலாம் காதல் காரணமாக ஏற்பட்டப் பிரிவின் துயரம் தூது அனுப்புவதாக அமையலாம் தூது அனுப்புவோர் உயர்திணை மாந்தரிடம் அல்லது ஓர் அஃறிணைப் பொருளிடம் தம் செய்தியை அனுப்பலாம் தூது பெறுபவரிட மிருந்து மாலையை அல்லது ஏதேனும் ஒரு பொருளை வாங்கி வருமாறு கூறி தூது அனுப்பலாம்” என்று தூதுக்கு பொதுவான இலக்கணம் கூறுகிறது சிதம்பரப் பாட்டியல்.^{ஐ3ஸ}

”ஓதல் பகையே தூது இவை பிரிவே”^{ஐ4ஸ}

(தொல்-பொருள்: அதிகாரம் நூற்பா-971) பிரிதலுக்கு காரணமாக கற்றல் போர் தூது என மூவகைகளைக் குறிப்பிடுகிறது தொல்காப்பியம்.

”தானே சேரலும் தன்னோடு சிவனிய ஏனோர் சேரலும் வேந்தன் மேற்றே” ஐ5ஸ (தொல்-பொருள் அதிகாரம் நூற்பா-973) எனும் இத் தொல்காப்பிய நூற்பா மூலம் தூதாக அரசன் தானே செல்லுதலும் தன்னோடு பொருந்திய தானைத் தலைவன் போன்றோர் சேர்ந்து செல்லுதலும் அரசனின் முடிவு என்று இயம்புகிறது.

”கேட்கிற போலவும் கிளக்குந போலவும்:.

இயக்குந போலவும் இயற்றுந போலவும்:.

அஃறிணை மருங்கினும் அறையப்படுமே” ஐ6ஸ (நன்னூல் சூத்திரம் -409) என்று தூது பற்றிய இலக்கணத்தை நன்னூல் உரைக்கின்றது.

6. தூதுப் பொருள்:

தூது விடுவதற்குரிய பொருள் இவைதான் என்று வரையறை இல்லை. இது பற்றி உ.வே.சா. அவர்கள் தனது நூல் ஒன்றில் இரத்தினச் சுருக்கமான செய்யுளின் தூது பொருள்கள் பற்றி உரைக்கின்றார். அவை அன்னம் மயில் கிள்ளை மேகம் நாரை வாய்ப்புள் பாங்கி குயில் நெஞ்சு தென்றல் வண்டு எனும் பத்துப் பொருட்களைத் தூதுப் பொருட்களாக உ.வே.சா குறிப்பிடுகின்றார். ஐ7ஸ
(தூது நூல்கள் உ.வே.சா பக்கம்-2)

7. தூது நூல்கள்:

தமிழில் தோன்றிய தூது நூல்களில் முதல் நூல் நெஞ்சு விடு தூது ஆகும். இது பதினான்காம் நூற்றாண்டு நூலாகும். பின்னர் தமிழ்விடு தூது நெல் விடு தூது துகில் விடு தூது அன்னம் விடு தூது மேகம் விடு தூது காக்கை விடு தூது பணவிடு தூது மான் விடு தூது வண்டு விடு தூது கிள்ளை விடு தூது நாரை விடு தூது போன்ற 150-க்கும் மேற்பட்ட தூது நூல்கள் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ளன.

8. புறநானூற்றில் தூது:

புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில்

பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கு தூது விடுகின்றார்.

”அன்னச் சேவல்! அன்னச் சேவல்!

ஆடுகொள் வென்றி அடுபோர் அண்ணல்

நாடுதலை அளிக்கும் ஒன் முகம் போல

கோடு கூடு மதியம் முகில் நிலா விளங்கும்

மையல் மாலை யாம் கை அருவு இணைய
குமரியம் பெருந்துறை அயிரை மாந்தி
வடமலை பெயர் குவை ஆயின்இடையது
சோழ நல்நாட்டு படினே கோழி
உயர்நிலை மாடத்து குறும்பரை அசைஇஇ
வாயில் விடாது கோயில் புக்கு எம்
பெருங்கோ கிள்ளி கேட்க இரும்பிசிர்
ஆந்தை அடியுறை எனினே மாண்டனின்
இன்புறு பேடை அணியஇ தன்

அன்புறு நன் கலம் நல்குவன் நினக்கே” ஐ8ஸ (புறநானூறு: பாடல் 67)

-என்று தூதுப் பொருளாக அன்னச் சேவலை அழைத்துஇ தன்னிலை கூறிஇ
சோழனை அடையும் வழி உரைத்துஇ சோழனைப் புகழ்ந்து வேண்டுகல்
செய்யக்கோரிஇ அவ்வாறு வேண்டஇ அன்னச் சேவலுக்குச் சோழன்
அளிக்கும் பரிசில்கள் பற்றிக் கூறுவதாக இத்தூது அமைகின்றது.

9. திருக்குறளில் தூது:

திருவள்ளுவர் பொருட்பாலில் அமைச்சியலில் தூது என்று ஒரு தனி
அதிகாரம் படைத்துள்ளார். ஐ9ஸ

தூது எனும் அதிகாரத்தில் உள்ள

பத்து குறட்பாக்களிலும் முறையேஇ தூது செல்லுபவர் இலக்கணமும்இ
தூதுவரின் பண்புகளும்இ தூதுவரின் சொல் வன்மையும்இ தூதுவரின்
தகுதிகள் குறித்தும்இ தூது சொல்ல வேண்டிய முறைகள் பற்றியும்இ தூதுவர்
எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும்இ தூதுவரின் மிக்கார்
தன்மையும்இ தூது

வருக்கான தூய்மைஇ துணிவு பற்றியும்இ தீமை தரும் சொல்லை கூறாமல்
இருப்பதும்இ தூதுவர் தனக்கு உயிரே போகும் நிலை ஏற்படினும் அரசனின்
கூற்றை மாறாமல் கூற வேண்டும் எனவும் அரசியலுக்காக தூது
செல்வோருக்கான இலக்கணத்தை முழுமை யாக விளக்குகின்றார்
திருவள்ளுவர்.

(எகா.)

அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை

தூதுரைப் பார்க்கு.: இன்றி யமையாத மூன்று (குறள் 682)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின் வாய்மை
வழியுரைப்பான் பண்பு(குறள் 688)

இறுதி பயப்பிலும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது (குறள் - 690)

10. பிற இலக்கியங்களில் தூது:

கார் நாற்பதில்இ

”தூதொடு வந்த மழை” ஜ10ஸ
(கார் நாற்பது 26:4) என்றும்இ

கைந்நிலையில்இ

”மணி நிற நெய்தல் தூதொடு வந்த பனிமொழி புள்ளே பற” ஜ11ஸ
(கைநிலை- நெய்தல்: நாரைத் தூது:
பாடல்- 51) என்றும்இ தூது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

11. சிலப்பதிகாரத்தில் தூது:

”நடந்த அடி பஞ்சவர்க்கு தூதாக நடந்த அடி” ஜ12ஸ (சிலம்பு 3:3) என்றும்இ
படர்ந்தாரான முழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது”ஜ13ஸ (சிலம்பு 3:3-4) என்றும்இ
”சிதரரி பரந்த செழுங்கடைத் தூது”ஜ14ஸ
(சிலம்பு 28:20) என்றும்இ
சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் தூது பற்றி எடுத்துரைத்துள்ளார்.

12. பக்தி இலக்கியங்களில் தூது:

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில்இ
எறிசரவங் கழிக்கானல் இளங்குருகே.....
..... விளம்பாயே! ஜ15ஸ - என்றும்இ

பண்பழனக் கோட்டகத்து.....மொழியாயே! ஜ16ஸ - என்றும்இ குருகுடி
வாரணம் தூது பற்றி பாடுகின்றார்.

மாணிக்கவாசகர்

திருவாசகத்தில்இ

”கீத மினிய குயிலே கேட்டியேல்
எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம்
ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து
நின்ற தொன்மை
ஆதிகுண மொன்று மில்லான் அந்தமி

லான்வரக் கூவாய். ஐ17ஸ (திருவாசகம்ஓ 8ம் திருமுறை குயிற் பத்து) என்று குயில் தூது பற்றிக் கூறுகின்றார்.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்தில்ஓ

”அன்னம் செல்வீரும் வண்டினம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன்”ஐ18ஸ (நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் 2507:1)

- என்றும்ஓ

”இடரில் போகம் மூழ்கி இணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்!ஐ19ஸ

(நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்ஓ 3230)

என்பன போன்று 101 பாடல்களில் ஆழ்வார்கள் தூது பற்றி உரைத்துள்ளனர்.

13. அவ்வையின் அரசியல் தூது:

தகடுரை ஆண்ட அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்ற மன்னனிடம் மிகுந்த அன்பும் நட்பும் கொண்டிருந்தார் அவ்வை. வீரத்திலும்ஓ கொடையிலும் சிறப்புற்ற

அரசன். அவன் மீது போர்த் தொடுக்க எண்ணணி னான் தொண்டை மண்டலத்தின் காஞ்சியை ஆண்ட தொண்டைமான் இளந்திரையன். ஆனால் அதியமானின் வீரத்திற்கும் படைபலத்துக்கும் தொண்டைநாட்டு அரசன் ஈடு கொடுக்க முடியாமல்ஓ போரில் இருபக்கமும் அழிவு ஏற்படுமே என்றுஓ போரைத் தவிர்க்க எண்ணுகிறான் அதியமான். ஆனால்ஓ அதைத் தானே சொல்வதை விடஓ தமிழ் மூதாட்டியான அவ்வை மூலம் தூதாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணிஓ அவ்வையை இளந்திரையனிடம் தூது அனுப்புகின்றான். காஞ்சிக்குச் சென்ற அவ்வையைஓ வரவேற்று உபசரித்தான் இளந்திரையன். பின் தனது படைக்கலங்கள் நிறைந்திருந்த கொட்டிலைக் காட்டிப் பெருமை அடைவதற்காக அங்கு

அழைத்துச் செல்கிறான். ஆனால் அவ்வை அவற்றைப் பார்த்துவிட்டுஓ

”இவ்வே பீலி அணிந்து மாலை சூட்டிக்.:

கண்திறள் நோன்காழ் திருத்தி நெய்யணிந்து.:

கடியுடை வியன் நகரவ்வேஅவ்வே.:

பகைவர்க்குத்திக் கோடு நுதி சிதைந்து.:

கொல்துறைக்குற்றில மாதோ என்றும்.:

உண்டாயின் பதம் கொடுத்து இல்லாயின்.:

உடன் உண்ணும் இல்லோர் ஓர்கல் தலைவன்.:

அண்ணல் எம் கோமான் வைந்நுதி வேலே!” ஐ20ஸ

(புறநானூறு 95) - என்று தமிழால் இளந்திரையனுக்கு

அஞ்சியின் படைக்கலங்கள் பற்றி உணர்த்துகிறார் அவ்வை.

உன்னுடைய படைக்கலன்கள் நெய் பூசப்பட்டு மலைகள் சூட்டப்பட்டு கூர்மை நிறைந்த ஆயுதங்களாக உள்ளன. ஆனால் அதியமானின் படைக்கலங்களோடு போரில் மிகுதியும் பயன்படுத்தப்பட்டு பகைவர் உடலில் புகுந்து இரத்தம் தோய்ந்து முனைகள் மழுங்கி மீண்டும் அவற்றைப் போருக்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகக் கொல்லனது உலைக் களத்தில் கிடக்கின்றன என்று வஞ்சப்புக் கழ்ச்சியாகவும் அதிகமானின் வீரத்தைப் புகழ்ந்தும் உரைத்து மறைமுகமாகப் போரை கைவிடுக என்று தமிழ்ப் பாட்டால் உணர்த்துகிறாள் அவ்வை. இதனை உணர்ந்த இளந்திரையின் போரை கைவிட்டான் என்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல் மூலம் அறிய முடிகிறது. இங்கு தூது செல்லும் அவ்வை தூது பெறும் மன்னனுக்குச் செந்தமிழ்ப் பாடல் மூலம் நயம் பட உரைத்து போரின் அழிவுகளில் இருந்து இரு நாட்டையும் காத்து அமைதியை நிலைநாட்டுகிறாள். இது அரசியல் தூதின் சிறப்புக்குரிய தொரு நிகழ்வாகும்.

14. கந்தபுராணத்தில் வீரவாகுவின் அரசியல் தூது:

முருகனின் வரலாறு பேசும் கந்தபுராணத்தில் கூறப்படும் அரசியல் தூது. சிவனிடம் வரம் பெற்ற சூரபத்மன் அண்டங்களை அடக்கி தேவர்களையும் இந்திரனின் மைந்தனான சைந்தனையும் சிறைப் பிடித்து வைத்துள்ளான். இதனை அறிந்த முருகப் பெருமான் சூரபத்மனையும் மற்ற அசுரர்களையும் அழித்து

விண்ணவர்களைக் காத்திட திருவுள்ளம் கொண்டான். நேரடியாகப் போரைத் தொடுக்கும் முன்பாக சூரபத்மனிடம் தூதுவனை அனுப்பி தேவர்களை விடுவிக்கு மாறு கேட்பதே அரசியல் நெறி என்று தனது முதன்மைத் தளபதியான வீரவாகுத் தேவரைத் தூது அனுப்புகின்றான். சூரபத்மனைச் சந்தித்த வீரவாகு முருகன் கூறி அனுப்பிய செய்திகளைத் தூது உரைத்தும் அதனைக் கேளாமல் போரிட்டு அழிகிறான். இந்நிகழ்வே இன்றும் சூரசம்காரமாக சஷ்டி விழாவாக முருகன் திருக்கோவில்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த தூதின் காரணமாக தூது சென்றவர் எவ்வளவு உரைத்த போதும் தூது பெற்ற சூரபத்மன் அதனை மறுத்துத் தனது அழிவைத் தானே தேடிக்கொள்கின்றான். ஜ21ஸ

15. நளவெண்பாவில் அன்னம் விடு தூது:

நளவெண்பாவில் இரு தூது உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

நிடத நாட்டு மன்னனான நளன் தூது சென்றதும்இ நளன் தூது அனுப்பியதும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

நிடத நாட்டு மன்னன் நளனுக்கு விதர்ப்ப நாட்டு இளவரசியான தமயந்திடம் ஏற்பட்ட காதலால்இ தன்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகஇ அன்னத்தைத் தூது அனுப்புகின்றான் நளன். அன்னம் தமையந்தியிடம் தூது சென்றுஇ நளன் தமயந்தி திருமணத்தை உறுதி செய்கின்றது.

அதற்காக விதர்ப்ப நாட்டு மன்னன் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றான்.

தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு செல்லும் வழியில்இ இந்திரன் அக்னி வருணன் எமன் எனும் நான்கு தேவர்களும்இ தாங்கள் தமயந்தியை மணக்க விரும்புவதாகவும்இ தங்களில் ஒருவரைத் தமயந்தி மணக்க வேண்டும் என்று அவளின் சம்மதத்தை கேட்டு வருமாறு தூது செல்ல நளனிடம் கூறுகின்றனர். கேட்பவர்கள் இந்திரனும் மற்ற தேவர்களும் என்கின்ற காரணத்தினால் நளன் மறுப்பு ஏதும் சொல்லாமல் தமயந்தியிடம் தூது செல்கின்றான். தமயந்தி நளனிடம்இ தான் நளனைத் தவிர வேறு எவரையும் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் எனவே நீங்கள் திரும்பிச் செல்லலாம்இ என்று கூறி விடுகின்றாள். இதனை இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடம் தெரிவிக்கஇ நளனுடைய நேர்மையைப் பாராட்டி அவனை வாழ்த்துகின்றனர்.

இது நளவெண்பாவில் வரும் அன்னம் விடு தூது என்கின்ற புகழ்பெற்ற பகுதியாகும். இந்த இரு தூது மூலம்இ தூது அனுப்புபவரும் தூது பெற்றவரும் தூது சென்றவரும் பயன் பெறுகின்ற நல்ல முடிவு ஏற்படுகின்றது. ஜ22ஸ

16. கம்பராமாயணத்தில் அரசியல் தூது.

கம்பராமாயணத்தில் நிகழ்ந்த இரு முக்கிய அரசியல் தூது மூலம்இ கம்பர் உரைத்ததும்இ உணர்த்தியதும் போரின்றி சீதையை இராவணன் விடுவிக்க இராமனால் எடுக்கப்பட்ட

முயற்சியும் அரசியல் நெறியும் ஆகும்.

(ஊ) அனுமன் தூது:

தூதில் இரு வகையினர் உள்ளனர். ஒருவர் தம்மைத் தூதராக சென்று வர அனுப்பியவாறுஇ கூறியவற்றைக் கூறி வருபவர் மற்றொருவர்இ தாமாகவே சமயத்துக்கு ஏற்பத் தூதராகப் பாவித்து செயல்படுபவர் அனுமன் இரண்டாம் வகைத் தூதராக மாறுவது கம்ப காவியத்தின் தனிச்சிறப்பு.

இராமன் அனுமனை இராவணனிடம் தூதுவனாக அனுப்பவில்லை. ஆனால் இலங்கையில் சீதையைக் கண்டு அவள் நலம் அறிந்து வருவருமாறுஇ கணையாழியைக் கொடுத்து அனுப்புகின்றான்.

அனுமனும் இலங்கையில் அசோகவனத்தில் சீதையைக் கண்டுஇ கணையாழியைக் கொடுத்துவிட்டுஇ சீதையிடமிருந்து இராமன் அவளுக்குத் தந்திருந்தஇ சூளாமணியைப் பதில் அடையாளமாகப் பெற்றுக்கொண்டு கிட்கிந்தைக்குத் திரும்புகின்ற வேளையில்இ அனுமனுக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றுகின்றது. இலங்கைக்கு வந்துஇ இராமபிரானுடைய வலிமையை இராவணனுக்கு உணர்த்தாமல் செல்லுவது இராம பக்திக்குக் குறைவு என்றுஇ இலங்கையில் ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்து விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான்(பொழிலிருத்தப்படலம்இ கம்பராமாயணம்இ பிரேமா பிரசுரம்இ பக்கம் 639)

அசோக வனத்தில் இருந்த

காடுகளை அழிக்க முற்பட்டான் அனுமன். அதனைக் கண்ட அரக்கர்கள் அனுமனை எதிர்க்க அனுமன் அவர்களைக் கொன்று விடுகின்றான். இதை அறிந்த இராவணன் சினம் கொண்டு அந்தக் குரங்கைக் கட்டி இழுத்து வாருங்கள் என்றுஇ பலரையும் அனுப்பியும் அனுமனைப் பிடிக்க முடியாமல்இ இறுதியாகஇ இராவனுடைய மகன் இந்திரஜித் தனது பிரம்மாத்திரத்தால் அனுமனைக் கட்டி "இவனுடன் போர் செய்வது நல்லதில்லைஇ இவனிடம் நம்மை வெறும் தூதுவனாகவே காட்டிக் கொள்வோம்" என்று எண்ணிஇ இராவணனைச் சந்திக்க இதனை வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றான்.

இராவணன் முன் சென்ற அனுமனிடம் இ யார் நீ இங்கு எதற்காக வந்தாய் உன்னை அனுப்பியவர்

யாவர்? என்று இராவணன் கேட்கிறான். தான் அயோத்தி மன்னன் இராமனின் அடிமை என்றும்இ தனது நாட்டின் அரசன் சுகரீவன் என்றும் தனது பெயர் அனுமன் என்றும் கூறுகின்றான். சீதையைச் சிறை நீக்கம்

செய்து உயிர் பிழைத்துக்கொள் அல்லது இராமபிரானின் ஓர் அம்புக்கு நீ வீழ்வாய்! என்று தூதுரைத்தான் அனுமன்.

ஆதலாற்ற னரும்பெறற் செல்வமும்
ஓது பல்கிளையும்முயிரும் பெறச்
சீதையை தருகெ ன்றெனச் செப்பினான்
சோதியான் மகனிற்செனச் சொல்லினான் ஐ23ஸ
- என்று இராவணனுக்குச் சொல்ல வேண்டிய தூதுச் செய்தியை உறுதிபடக் கூறுகின்றான் அனுமன்.

இதைக் கேட்ட இராவணன் கோபம் கொண்டு அனுமனைக் கொல்ல உத்தரவிடுகின்றான். ஆனால் அங்கிருந்த அவனது தம்பியான விபீடணன் தூதனாக வந்தவனைக் கொல்வது அரச நீதிக்கு எதிரானது என்றும் இந்த தூதனைத் திருப்பி அனுப்பினால்தான் இராவணனது வீரத்தையும் வலிமையையும் இராமனிடம் இவன் கூறுவான் என்று கூறித் தடுத்து விடுகின்றான். ஆனாலும் அனுமனின் வாலில் தீயிட்டு நாட்டுக்கு வெளியில் அனுப்புமாறு கட்டளை இடுகின்றான் இராவணன். அதனால் அனுமன் வாலுக்குத் தீயிடுகின்றனர். அந்தத் தீ இலங்கையை அழிக்கின்றது. இவற்றை யெல்லாம் அனுமன் திரும்பி வந்து இராமனிடம் கூறிய பின் இராமன் இலங்கை மீது போர் தொடுக்க முடிவு எடுக்கின்றான்.

இந்தத் தூதில் இராமன் அனுமனை ஒரு காரியத்திற்காக தூது அனுப்பினாலும் அதனை நிறைவேற்றிவிட்டு தூது சென்றவர் தானாகவே வேறு ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறான். இது காவிய நோக்கமான இராவணனின் அழிவுக்கும் அறம் வெல்லவும் அனுமன் தூது வித்திட்டதைக் காண முடிகிறது.

(ஈ) அங்கதன் தூது

இராமனின் மனைவி சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணன் மீது போர்த் தொடுக்கும் முன்பாக இராவணனுக்கு இறுதி வாய்ப்பு ஒன்று கொடுக்கும் வகையில் வாலியின் மைந்தன் அங்கதனைத் தூது அனுப்புகின்றான் இராமன். அரசர்களின் அரசியல் மரபுப்படி இந்தத் தூது அமைகின்றது. இலங்கைக் குச் சென்ற அங்கதன் இராவணனிடம் இராமன் உரைத்த செய்தியாக சீதையைச் சிறை நீக்கம் செய்து இராமனிடம் ஒப்படைக்குமாறும் அவ்வாறு செய்யாவிடில் போரில் மடிய நேரிடும் என்றும் இராமன் எச்சரிக்கை விடுத்ததாகக் கூறுகிறான்.

கூவியின்றென்னை நீ போய் தன்குல முழுதும் கொல்லும்.:

பாவியை யமருக்கஞ்சியறன்புக்குப் பதுங்கினானை.:

தேவியை விடுக அன்றில் செருக்களத் தெதிர்த்து தன்னின்.:

ஆவியை விடுகவென்றான் அருளினம் விசுகி லாதான். ஐ24ஸ

- என்றுரைத்தான அங்கதன். ஆனால் இராவணன் அதனை மறுத்துஇ அங்கதனை விரட்டி விடுகிறான். இதன் காரணமாகப் போரில் இராமன் இராவணனைக் கொன்று சீதையைச் சிறை மீட்கின்றான்.

இலங்கையின் மன்னனான இராவணன் மீது நேரடியாகப் போர்த் தொடுக்காமல்இ தான் போர்த் தொடுத்து வர இருப்பதைஇ முன்னதாக இராவணனுக்குத் தெரிவித்துஇ போரைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பையும் இராமன் வழங்குகின்றான். அங்கதனுடைய தூது இராவணனால் ஏற்கப்படா விட்டாலும்இ தருமத்தை நிலை நாட்ட போர் நடைபெற்றது. இராமன் இராவணனை வீழ்த்தி அறம் காக்கப்பட்டதற்கு அங்கதனின் அரசியல் தூது அடித்தளமிட்டது.

மேலும் இத்தூது மூலம்இ இராமனின் அரசியல் நெறி வழுவாத அறமும் வெளிப்பட்டுள்ளது.

(ஈரை) தொகுப்புரை:

அனுமன் சீதையைக் கண்டு வர அனுப்பப்பட்டாலும்இ தானாகவே தூதனாக மாறிஇ இராவணனைச் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிக் கொண்டுஇ இராவணன் முன் தோன்றி இராமபிரானின் பெருமைகளைக் கூறிஇ சீதாதேவியை விடுவிக்கக் கோருகிறான். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் போரில் இராமனால் அழிக்கப்படுவாய் என்றும் எச்சரிக்கை செய்கிறான். இந்த தூது மூலம் இராவணனின் ஆணவம் வெளிப்படுவதுடன்இ அதன் விளைவாக இலங்கை நகர் தீக்கிரையானதும்இ இராவணன் போரில் மடிந்ததும் நிகழ்கின்றது.

அங்கதனின் தூது மூலம் இராவணனின் இராமன் கூறியவாறுஇ சீதையை விடுவித்து போரைத் தடுத்துக் கொள் என்ற இறுதி வாய்ப்பினையும் இராவணன் தவறவிடுகின்றான். தனது ஆணவத்தால் போர் உறுதி செய்யப்பட்டுஇ போரில் மடிகின்றான் இராவணன்.

இவ்விரண்டு அரசியல் தூது மூலம்இ இராமனின் அரச நீதி முறையும்இ தூதுவனுக்குரிய இலக்கணமாக அனுமனும்இ அங்கதனும் செயல்பட்டதும்இ

தூது பெற்ற இராவணன் ஆணவமாகச் செயல்பட்டதும் முடிவில் இராவணனே போரை உறுதி செய்வதும் தெளிவாகிறது.

அறத்தின் மூர்த்தியான இராமன் போரில் இராவண வதம் முடித்து இசையை மீட்டு இயோத்தியின் மன்னனாகின்றான். விபீடனனை இலங்கை மன்னனாகப் பட்டம் சூட்டி இலங்கையில் அரசியல் மாற்றம் நிகழவும் இந்தத் தூது காரணமாக அமைகின்றது. இவ்விரு தூதுகளும் கம்பனின் அரசியல் களத்தில் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்திவை என்பது தெளிவாகிறது.

17. வில்லிபாரதத்தில் அரசியல் தூது:

(அ) விதுரன் தூது:

வில்லிபாரதத்தில் பஞ்சபாண்டவர் களைச் சூதில் வென்று நாட்டை அவர்களிடமிருந்து அபகரிக்கும் சூழ்ச்சியுடன் கௌரவர்கள் திருதராட்டிரனின் தம்பியான விதுரனைப் பாண்டவர்களிடம் தூதனாக அனுப்புகின்றனர். அதன் காரணமாக பாண்டவர்களிடம் சென்றுபெரிய தந்தை திருதராட்டிரன் தனது மகன் துரியோதனன் அத்தினாபுரியில் கட்டியுள்ள மணி மண்டபத்தைக் காண்பதற்காகப் பாண்டவர்களை அழைக்கத் தூது செல்கின்றான் விதுரன். ஆயினும் கௌரவர்கள் தமது மணிமண்டபத்தைப் பார்ப்பதற்காக எனக் கூறி அழைத்தாலும் உண்மையான காரணம் பாண்டவர்களைச் சூதாட்டத்திற்கு அழைத்துச் சூதில் வென்று பாண்டவர்களை நாட்டை விட்டுக் காட்டிற்கு வனவாசம் அனுப்ப வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய நோக்கம் என்பதையும் தெரிவித்து விடுகிறான் விதுரன்.

தானு மைந்தரோ ஐவரும் ஒருபுடை தனித்திருந் துழிவண்டு.:

தேனுகர்ந்திசை முரல் பசுந்தொடை யலாண்றிருத்தக மொழிகின்றான்.:

கோனு வன்றுதன் றிருமுக மெழுதிநீ கொணர்க மைந்தரையென்ன.:

யானும் வந்தன னேவலா லழைத்ததற்கேதுவு முள தன்றே. ஐ25ஸ

-என்று விதுரன் கூறியதைக் கேட்ட தருமன் தனது தம்பியர்த் தடுத்துப் பெரிய தந்தையான திருதராட்டிரன் அழைத்த காரணத்தினாலும் சிறிய தந்தையே அதனை நேரில் வந்து கூறியதாலும் பாண்டவர்கள் அத்தினாபுரிக்குச் செல்ல வேண்டுவது அரசுக் கடமை என்று கூறி அத்தினாபுரி செல்ல முடிவெடுக்கின்றனர்.

கௌரவர்கள் சூழ்ச்சியாகச் சூதாட்டத்தில்ஓ பாண்டவர்களை வென்று அவர்களை பனிரெண்டு ஆண்டுகள் வனவாசமும்ஓ ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் அனுப்பி விடுகின்றனர். இந்தத் தூது மூலம் மகாபாரத யுத்தத்திற்கான முதல் விதை விதைக்கப்படுகின்றது. வில்லிபாரதத்தின் முதல் அரசியல் முடிச்சும் இதுதான்.

(ஈ) உலாக முனிவர் தூது:

பாண்டவர்கள் தங்களது பன்னிரண்டு ஆண்டு வனவாசம் மற்றும் அஞ்ஞாத வாசம் முடித்து திரும்பி வந்துஓ உபப்லாவியத்தில் தங்கிஓ கண்ணனின் ஆலோசனைப்படிஓ உலாக முனிவரைக் கௌரவர்களிடம் அனுப்பி தங்களுக்குரிய அரசரிமை

யைத் திரும்பத் தருமாறு தூது உரைக்கச் செய்கின்றனர்.

ஆண்டு பன்னிரெண்டட வியற்றொரு வருமறிவுறாவகை மற்றோர்:.

ஆண்டுமன்னர் பாண்டுவின் மகளை வரும் வெளிப்பட்டார்:.

ஆண்டு மன்னர் முன் சூது போர்பொருதழிந்திடுதலினது நீர் கொண்டு:.

ஆண்டு வந்த பார் நும் மொழிப் படியவர் களீத்திரோ வளியீரோ. ஐ26ஸ

- என்று துரியோதனனின் அவைக்குச் சென்றுஓ பாண்டவர்களுக்குரிய நாட்டைத் திருப்பித் தருமாறும்ஓ அவ்வாறு தரமறுத்தால்ஓ போரில் அழிவீர்கள் என்றும்ஓ தான் தூது வந்த நோக்கத்தை எடுத்துரைக்கின்றார் உலாகர்.

அது கேட்ட துரியோதனன் சினம்

கொண்டுஓ இப்போது பூனை போல் மாளிகைக்குள் இருந்து கொண்டு வீரம் பேசுவது வலிமை இல்லை. இருதரப்பாரும் போர் செய்து யாருக்கு வீர பராக்கிரமம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம் என்று பதில் கூறி அனுப்பி விடுகின்றான்.

உலாக முனிவர் பாண்டவர்களிடம் திரும்பச் சென்று துரியோதனன் கூறியவற்றை எடுத்துரைக்கின்றார்.

உலாகனின் இந்த அரசியல் தூது மூலம்ஓ பாண்டவர்களுக்கு உரிய அரசரிமை கிடைக்காது என்பதும்ஓ போரைச் சந்தித்துதான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

விதூரனின் தூது விதை என்றால்ஓ உலாகனின் தூது அது முளைத்து பயிராகிவிட்டதைக் காட்டுகிறது. அரசியலில் அரசரிமையைப் பெறுவது என்பது வீரத்தால் என்பது முடிவாகின்றது.

(கை) சஞ்சயன் தூது:

உலக முனிவரைப் பாண்டவர்கள் தூது அனுப்பிய காரணத்தால் இ கௌரவர்கள் பக்கம் இருந்தும் ஒரு முனிவரைத் தூது அனுப்பலாம் என்று துரியோதன் முடிவு செய்கிறான். திருதராட்டிரன் கூறியவாறு சஞ்சய முனிவரை அழைத்து இ பாண்டவர்களிடம் தூது அனுப்புகின்றான். அப்போது இ பாண்டவர்களுக்கு உரிய இடம் வனமே இன்றி அரசரிமை அல்ல என்றும் இ வனத்தில் தவ வாழ்வு வாழ்ந்து முக்தி பேறு எய்திடுக என்பதையும் தூதாக உரைத்திட இ சஞ்சயனைப் பாண்டவர்களிடம் அனுப்புகின்றனர்.

புடவிஆளுதல் விட்டு நன்னெறி புரியுமாதவர் தம்மினீ:

அடவியாளவும் வல்லிராயினி ராதலால் அனலமானதே:

அடவியார் நிலை யற்ற செல்வ மகிழ்ந்து வாழ் தினமாறினால் :

விடவியாள உற்றென பெறுனருகினால் உறவீழ் வரால். ஐ27ஸ

- என்று சஞ்சய முனிவரும் பாண்டவர்களை சந்தித்து இ துரியோதனன் கூறியவற்றை கூறுகின்றார். அதனால் கோபமடைந்த தருமன் உள்ளிட்ட அனைவருமே அரச தருமப்படி போரில் வென்று நாட்டை மீட்போம் என்று சூள் உரைக்கின்றனர். ஆனால் இ முடிவாக கண்ணன்

சஞ்சயனிடம் இ முனிவரே பாண்டவர்க்கு ராஜ்ஜியம் ஆளுதலும் இ துரியோதனா தியர்கள் வீர சொர்க்கம் சேர்தலும் தவமாகும் என்று துரியோதனனிடம் சொல்லுக என்று கூறி அனுப்பி விடுகின்றான். சஞ்சய முனிவரும் துரியோதனிடம் நடந்தவற்றைக் கூறுகின்றார்.

இந்த தூது இ மகாபாரதப் போருக்கு விதை போட்டு முளைத்த பயிருக்கு இ உரம் இடுவதாக அமைகிறது. போர் என்பதுதான் இறுதி முடிவு என்று இரு தரப்பும் உறுதியாக இருப்பது சஞ்சயனின் அரசியல் தூது மூலம் தெளிவாகின்றது.

(கை) கண்ணன் தூது

வில்லி பாரதத்தில் முக்கியப் பகுதியாகக் கண்ணன் தூது அமைகின்றது. பாண்டவர்கள் மீண்டும் அரசரிமை பெறுவதற்காக இ துரியோதனிடம் தூது செல்கின்றான் கண்ணன். இது அத்தினாபுரி அரசியலில் திருப்புமுனை பகுதியாகும். பாண்டவ கவுரவரிடையே போர் என்பதை முடிந்த முடிவாக உறுதி செய்யும் பகுதியாகும். இப்பகுதியில் கண்ணன் போருக்குப் பிந்தைய நிலைப்பாடுகளைக் கணித்து இ சில

முன்னேற்பாடுகளைச் செய்யும் பகுதியாகவும் கண்ணனின் அரசியல் தூது விளங்குகின்றது.

கௌரவர்களிடமிருந்து தூது வந்த சஞ்சய முனிவரிடம்இ போருக்குத் தயாராக இருக்கக் கூறி அனுப்பிய கண்ணன் மீண்டும் பாண்டவர்களிடம் கேள்வி எழுப்புகிறான். அமைதியான முறையில் பேசி உங்களுக்கு உரிய நாட்டை பெற விரும்புகிறீர் களா? அல்லதுஇ சஞ்சயன் கூறிச் சென்றது போல் வனவாசம் சென்று தவம் இயற்ற விரும்பமா? அல்லது துரியோதன் விரும்பியவாறு போர் செய்து நாட்டை மீட்டி விரும்பமா? என்று ஒவ்வொருவரி டமும் கேட்கின்றான் கண்ணன். முதலில் தருமன் போரினால் இருதரப்பும் அழிய நேரிடும்இ அதனால் சமாதானம் பேசஇ கண்ணனைத் தூது செல்லுமாறு வேண்டுகின்றான். அவ்வாறு அரசினைத்தர மறுத்தால்இ போர் செய்து நாட்டை மீட்போம் என்றும் கூறுகின்றான். பீமன் இஅர்ஜுனன் இ நகுலன்இ என மூவரும் சமாதானம் வேண்டாம் போர் செய்துதான் நாட்டைப் பெற வேண்டும் என்கின்றனர். சகாதேவன் மட்டும் கண்ணனிடம்இ உனது மனதில் என்ன இருக்கின்றதோ? நீ என்ன எண்ணி இருக்கின்றாயோ? அதுவே தன் கருத்து என்றும்இ நீ போரைத் தான் செய்ய விரும்புகிறாய் அப்படி போர் வந்தால் பாண்டவர்களைக் காத்திட வேண்டும் என்றும் வரம் பெற்றுக் கொள்கின்றான் சகாதேவன். இது இருவரும் தனியே பேசிக் கொண்டிருந்ததால்இ மற்றவர்களுக்கு இது தெரியாமல் பார்த்துக் கொண்டான் கண்ணன். கடைசியாகஇ திரவுபதியிடம் கேட்டதற்குஇ அவளும் தான் சபதம் செய்தவாறுஇ துரியோதனனின் குருதியால் தான் கூந்தல் முடிக்க வேண்டும் என்பதால் போர் செய்து நாட்டை மீட்க வேண்டும் என்று அவளும் கூறி விடுகின்றாள். இறுதியில் தருமன் கண்ணனிடம்இ எது எப்படி இருந்தாலும் இறுதி வாய்ப்பாகஇ கண்ணனைத் துரியோதனிடம் தூது சென்று நாட்டைத் தர முடியுமா? என்று கேட்டு வர வேண்டுகின்றான். அதனால் கண்ணன் அத்தினாபுரிக்குப் புறப்படுகின்றான்.

கண்ணன் புறப்பட்டுச் செல்லும் வழியில் நேராக துரியோதனன் அரண்மனைக்குச் செல்லாமல்இ விதுரனின் மாளிகையில் தங்கிஇ விருந்துண்டு மறுநாள் கௌரவர் சபைக்குச் செல்கின்றான். இதனால் விதுரன் மீது துரியோதனன் கோபம் கொள்கின்றான் துரியோதன். சபைக்குச் சென்ற கண்ணன்இ தனது தூது உரையாகஇ உன்னுடைய சகோதரர்களான பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் தோல்வி பெற்ற பின்

உன்னுடைய வாக்கின்படியே வனவாசமும்இ அஞ்ஞாதவாசமும் முடித்து திரும்பி இருக்கின்றார்கள்
அவர்களுக்கு உரிய குரு நாட்டை அளிப்பாயாக என்றும்இ அவ்வாறு கொடுக்க மறுத்தால் அது உனக்கு அறமும் ஆண்மையும் புகழும் தராத என்றும் கூறுகின்றான்.

சூதினால் அரசிழந்து நின் துணைவர் சொன்ன சொல்லும் வழுவாது போ.:
ஏதிலார்களென நொந்து தண்ணிமீல் இலாத காணினிடை எய்தியும்.:
தீதிலா வகை குறித்த நாள் பல கழித்து வந்தனர் செகத்தி னில்.:
கோதிலாத குருகுலமகீபவ வருரிமை நண்பொடு கொடுத்தியே. ஐ28ஸ
- என்று கண்ணன் கூறியதற்குஇ துரியோதனன் வெகுண்டுஇ பாண்டவர்கள் அனைவரும் சூதில் தங்கள் உரிமையை இழந்து போயினர் நீ தந்திரமாகப் பேசி அவர்கள் இழந்த பொருட்களைக் கவர்ந்து செல்ல எண்ணுகிறாயா? அதற்கு நான் உடன்பட முடியாது அவர்கள் மீண்டும் காட்டிற்குச் சென்று வசிக்கச் சொல் என்று பதில் கூறுகின்றான்.

என்று கேசவன் இயம்பயங்எதிரி ராசராசனுமி யம்புவான்.:
அன்று சூது பொருதுரிமை யாவை யுமிழந்து போயினர் களைவரு .:
இன்று நீ விரகின் மீளவும் கசவர வெண்ணினானவரி லெளியனோ.:
சென்று கானில வரின்ன முந்திரிவதுறுதி என்று நனி சீறியே. ஐ29ஸ - என்று துரியன் கூறியதைக் கேட்ட கண்ணன்இ பாண்டவர்களுக்கு பாதி நாடாவது அல்லது ஐந்து ஊர்களையாவது அல்லது அவர்கள் தங்குவதற்கான போதிய இடத்தையாவது கொடு என்று கேட்கின்றான். எதற்கும் உடன் படாத துரியோதனன்இ இந்த நிலவுலகு வீரர்களுக்குச் சொந்தமானது நான் அதை வீரத்தால் அடைந்து இருக்கிறேன் எனவே எவ்வித அரசரிமையும் நிலமும் பாண்டவர்களுக்குத் தர முடியாது என்று இறுதியாகக் கூறி விடுகின்றான் துரியோதனன்.

அதற்கு கண்ணன்இ பாண்டவர்கள் போர் புரிய வந்தால்இ அவர்களுடன் குருசேத்திரத்தில் போர் நடத்துவதாக தன் கையில் அடித்து சத்தியம் செய் என்று துரியோதனனிடம் கேட்கின்றான். துரியோதனன் சினம் கொண்டு பாண்டவர்களை இழித்துரைத்து போரில் சந்திக்கலாம் என்று முடிவாகக் கூறி இருமாப்புடன் விடை கூறி கண்ணனை அனுப்பி விடுகிறான். கண்ணனும் போர்தான் இறுதி முடிவானது என்று அறிந்து தன் தூதை முடித்துக் கொண்டு பாண்டவர்களிடம் திரும்புகின்றான்.

(எ) கடோத்கஜன் தூது

போர் துவங்குவதற்கு முன்பு அரசியல் தூது நடைபெற்றது என்றால் இ போரின் 13-வது நாள் இரவில் இ தருமன் பீமனின் மகன் கடோத்கஜனை இ துரியோதனனிடம் தூது அனுப்புகின்றான். காரணம் இ பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் இ அர்ஜுனன் மகன் அபிமன்யுவை இ ஜெயத்ரதன் கொன்று விடுகின்றான். இதை அறிந்த அர்ஜுனன் கோபம் கொண்டு நாளைய தினம் சூர்ய அஸ்தமனத்திற்குள் இ சிந்து தேசத்து அரசனாகிய ஜெயத்ரதனின் உயிரை பறிப்பேன் அப்படி செய்யாவிட்டால் அக்கினியில் குதித்து இறப்பேன் என்று சபதம் செய்கின்றான். இந்த சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இ சிவபெருமானிடம் தேவையான ஆயுதங்களைப் பெறும் பொருட்டு இ கண்ணன் அர்ஜுனைக் கையாத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றான். பொழுது புலர்வதற்குள் இ தாங்கள் திரும்பி வந்து விடுவதாகத் தருமனிடம் கூறிவிட்டு இ இருவரும் சென்று விடுகின்றனர்.

ஆனால் தருமன் இ பீமனின் மகன் கடோத்கஜனை அழைத்து இ நீ உடனே துரியோதனாதியர்களிடம் சென்று இ நாளை அஸ்தமனத்திற்குள் ஜெயத்திர தனை தான் கொல்லாவிட்டால் அக்னி பிரவேசம் செய்வதாக அர்ஜுனன் சபதம் செய்துள்ளான் என்றும் இ அத்துடன்

தனது சபதத்தை முடிப்பதற்கான ஆயுதங்களைப் பெறுவதற்காக கண்ணனோடு அர்ஜுனன் சிவபெருமானிடம் சென்று இருப்பதையும் இ அவர்களிடம் தெரிவித்து விட்டு வா என்று கட்டளை இடுகின்றான். ஆனால் இ கடோத்கஜன் இ பெரிய தந்தையே இ அவர்கள் வஞ்சகமாக அபிமன்யுவைக் கொன்றார்கள் அந்தப் பகைவர்களைப் போரில் கொல்லாமல் இ இப்போது அவர்களிடம் போய் இங்கு நடந்த உண்மையைக் கூறுவது வீரமில்லையே! தாங்கள் கூறுவதற்கு என்ன காரணம்? என்று கேட்கின்றான். அதற்கு தருமன் இ நீ பீமனுடைய புத்திரன் என்பதற்கு ஏற்ப தகுதியை அறியாமல் கூறுகின்றாய். கொடுமையான வழியில் கொடிய பகைவரைக் கொல்வது

வஞ்சகமாகும். தர்ம மார்க்கமாகப் போர் செய்து ஜெயிப்பதே நமக்கு வீரமாகும். அதுவே நல்லது. பொய்மை இல்லாததே வெற்றியின் சிறந்த வழி எனவே நீ சென்று இந்த உண்மையை அவர்களிடம் தெரிவித்து விட்டு வா என்று கூறி அவனை அனுப்பி வைக்கின்றான்.

தன்றிரு மைந்தனை மவுலி துணித்த சயத்திரதன் றனைவாள்.: வென்றிகொள் காவலர் காவல்மிகுப்பினும் வெயிலவன் வீழ்வதன் முன்.: கொன்றிடுவேன் அது தப்பினரும் அனலூடு குதித்தி டுவேன் .:

என்றுமொழிந்தரன் வாழ்கயிலாயமும் எய்தினன் வில்விசயன். ஐ30ஸ - என்று துரியோதனிடம் சென்ற கடோத்கஜன் தருமன் கூறியவற்றைக் கூறுகிறான்.

ஜெயத்ரதனை வெல்வதற்கு பூலோகத்தில் யாரும் இல்லை. என்று பரிகாசம் செய்து அவனை அனுப்பி விடுகிறான். கைலாய மலையில் இருந்து சிவபெரு மானிடம் இருந்து வெல்லும் அம்புகளையும் ஆயுதங்களையும் பெற்றுத் திரும்பிய அர்ஜுனன் உக்கிரமாகப் போரிடுகின்றான். மாலை வேளை நெருங்குகின்றது. சூர்ய அத்தமணத்திற்கு சிறிது நேரம் இருக்கும் வேளையில் கண்ணன் தன்னுடைய சக்ராயுதத்தால் சூரியனை மறைக்கின்றான். கௌரவர்கள் இப்போது சூரியன் அத்தமித்து விட்டதாக எண்ணி நில்வறையில் பதுங்கி இருந்த ஜெயத்ரதனை அர்ஜுனன் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றனர். கண்ணன் சக்ராதத்தை விலக்கிக் கொண்டதும் சூரியன் இன்னும் அத்தமனமாக வில்லை என்கின்ற உண்மை தெரிகின்றது. அர்ஜுனன் ஜெயத்ரதன் மீது சிவபெருமான் கொடுத்த வில்லிலிருந்து அம்பைத் தொடுத்து ஜெயத்ரதன் தலையைத் துண்டித்து விடுகின்றான்.

இந்த தூது மூலம் போர் நெறியை தருமன் கடைப்பிடித்த மாண்பினைக் காண முடிகிறது.

(எ) தொகுப்புரை:

அரசியலில் ஆட்சி உரிமை பெற இ அரசுரிமையை மீட்க சமாதான வழியில் பாண்டவர்கள் முயற்சி செய்தும் கௌரவர்களின் ஆணவத்தால் அதர்மப் போக்கால் போர் தான் என இறுதி முடிவாகின்றது.

வள்ளுவர் கூறிய தூதுபற்றிய

இலக்கணத்தின் படி வில்லிபாரதத்தில் நடந்த நான்கு அரசியல் தூதுகள் அமைந்துள்ளன.

விதூரன் தூது மூலம்

அறிவுறு ஆராய்ந்த கல்வி இடம் மூன்றன் செறிவுடையான் செய்க வினைக்கு (குறள் 684)

- என்பதற்கேற்ப இயற்கை அறிவு ஆராய்ச்சி உடைய கல்வி எனும் பொருத்தமுடன் தூது சென்ற கௌரவர்கள் சார்பாக பாண்டவர்களிடம் தூது உரைக்கின்றான். மதிநுட்பத்துடன் தூதின் உட்பொருளான சூதுக்கு அழைத்ததையும் நயம்நயம்பட உரைத்து தான் சென்ற தூதுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்கின்றான் விதூரன்.

உலாகன் தூது மூலம்

கற்றார்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்.: தக்கது அறிவதாம் தூது. (குறள்686) - என்ற குறளுக்கு ஏற்படி கற்பவை கற்று பகைவரின் பகைப் பார்வைக்கு அஞ்சாமல் தூது பெறுபவர் உள்ளத்தில் பதியுமாறு பாண்டவர் விருப்பத்தை துரியோதனிடம் எடுத்துரைக்கின்றார் உலாக முனிவர்.

சஞ்சயன் தூது மூலம்

விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வருமாற்றும்.: வாய்சோரா வண்க னவன் (குறள்689) எனும் குறளின் இலக்கணத்தின்படி தூது உரைத்தி ருக்கின்றார் சஞ்சய முனிவர். துரியோதனன் சொல்லி அனுப்பிய சொற்களைப் பாண்டவர்களுக்கு உரைக்கும் தகுதியுடைய முனிவராக இருந்து தூது உரைத்திருக்கின்றார் சஞ்சயன்.

கண்ணன் தூது மூலம் வள்ளுவத்தின் தூது எனும் அதிகாரத்தில் கூறியுள்ள பத்து குறட்பாக்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் பாண்டவர்களின் சார்பில் கௌரவர்க்கு அழகளிதம் தூது உரைத்து போர் எனும் தக்க முடிவைப் பெற்று வருகின்றான் கண்ணன். அன்புடைமை தக்க குடி அரசர் விரும்பும் பண்பு ஆராய்ந்து சொல்லுகின்ற சொல்லு இயற்கை அறிவு கல்வி அறிவில் தேர்ந்த தூதனாகவும் பலவற்றைத் தொகுத்துச் சொல்லியும் பாண்டவர்க்கு நன்மை பயப்பவற்றை உரைத்து துரியோதனனின் பகைக்கு அஞ்சாமல் கேட்போர் உள்ளத்தில் பதிய வைத்தும் தன்

கடமை என்னவென்று அறிந்தும் காலம் இடம் அறிந்து செயல்பட்டு துணிவுடனும் மகாபாரத நோக்கமான அறத்தின் வெற்றிக்கு ஏற்ப தூது ரைத்து குருசேத்திரப் போர்தான் இறுதியானது என்பதைத் துரியோதனனே முடிவு செய்வதாகத் தனது தூதைக் கட்டமைத்து அதில் வெற்றியும் பெறுகின்றான் கண்ணன்.

கடோக்கஜன் தூது மூலம்

இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவர்க்கு.: உறுதி பயப்பதாம் தூது (குறள்690) - எனும் குறளுக்கு ஏற்படி துரியோதனன் இடத்திற்கே சென்று மறுநாள் சூரிய அத்தமனத்திற்குள் ஜெயத்தரன் தலையை அர்ஜுனன் துண்டிப்பான் என்பதை தனது உயிருக்கே ஆபத்தான நிலை அறிந்தும் அஞ்சாது துரியோதனிடம் தூதரைக்கின்றான் கடோக்கஜன்.

விதூரன் தூது விதை உலூகன் தூது பயிர் சஞ்சயன் தூது உரம் கண்ணனின் தூது அறுவடை பயிர் அறுவடைக்குத் தயாராகி விட்டது என்பதை கடோத்கஜன் தூதும் உணர்த்துகின்றது.

18. முடிவுரை:

தூது என்பது மன்னர்களின் ஆட்சி அரசியலில் ஒரு தொல் மரபாக இருந்துள்ளதைத் தமிழக வரலாற்றிலும் செவ்வியல் இலக்கியங்களிலும் காண முடிகின்றது. காலத்தால் முந்தைய தொல்காப்பியம் தொடங்கி அகம்ஐ புறம் எனும் இலக்கியங்களிலும் கம்பராமாயணம் வில்லிபாரதம் மற்றும் தேவாரம் திருவாசகம் திவ்யப் பிரபந்தம் எனும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் தூது சென்று நன்மை பயக்கும் செயல்களைச் செய்துள்ளதும் அறிய முடிகின்றது.

கம்பராமாயணத்தில் இராமன் போரை தவிர்க்க எடுத்த முயற்சிகளைக் காண முடிகின்றது. அனுமனும் அங்கதனும் இராவணனுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தும் இராவணன் தனது ஆணவத்தால் இராமனுடன் போர் செய்ய முடிவு செய்து போரில் மடிவதன் மூலம் அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் என்னும் காவிய நோக்கத்தை நிலை நாட்டி கம்பராமாயணத்தில் இந்த அரசியல் தூதுகள் முக்கியப் பங்கு வகித்துள்ளன.

அதேபோன்று வில்லிபாரதத்தில் பாண்டவர்கள் போரைத் தவிர்க்க எவ்வளவுதான் முயன்றாலும் உலூக முனிவரும் கண்ணனும் துரியோதனிடம் தூது சென்று பாண்டவர்க்கு உரிய அரசரிமைப் பங்கினைக் கொடுத்துவிட்டு போரைத் தவிர்க்கு மாறு கேட்டுக் கொண்டும் துரியோதனின் ஆணவத் தினால் குருசேத்திரப் போர் நடக்கின்றது. கவுரவர்கள் இறுதியில் மடிகின்றனர். வில்லிபா ரதத்தின் அரசியல் தூது மூலம் தர்மத்தின் வாழ்வு தனைச் சூது கவ்வும் மீண்டும் தருமமே வெல்லும் என்கின்ற அறநெறியும் வென்றிருக்கின்றது.

கம்பராமாயணம் மற்றும் வில்லிபாரதத்தின் பாத்திரப் படைப்பிலும் அரசியல் நிகழ்வுகளிலும் தொடர்ந்து அரசியல் தூது முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது. இவ்வாறும் இவ்வாய்வு தெளிவுபடுத்துகின்றது.

ஊஊஊஊஊஊ

• சான்றெண் விளக்கம்:

1. ஈஸ்வரப்பிள்ளை. தா நவநீதப் பட்டியல்இ செய்யுள் 2இ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறுஇ தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்இ தஞ்சாவூர் -5இ முதல் பதிப்பு 2005.
2. ஈஸ்வரப் பிள்ளை. தாஇ பிரபந்த மரபியல்இ செய்யுள்:15இ தா ஈஸ்வரப் பிள்ளைஇ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறுஇ தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்இ தஞ்சாவூர் -5இ முதல் பதிப்பு 2005.
3. ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஇ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறுஇ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் 5இ முதல் பதிப்பு 2005இ பக்கம் 281.
4. தமிழண்ணல்இ தொல்காப்பியம்இ பொருள் அதிகாரம்- நூற்பா-971 தொல்காப்பியம்இ மீனாட்சி புத்தக நிலையம்இ மதுரை-1இ 5-ம் பதிப்பு 2017இ பக்கம் 298.
5. தமிழண்ணல்இ தொல்காப்பியம்இ பொருள் அதிகாரம்- நூற்பா-973 தொல்காப்பியம்இ மீனாட்சி புத்தக நிலையம்இ மதுரை-1இ 5-ம் பதிப்பு 2017இ பக்கம் 298.
6. ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஇ நன்னூல்இ செய்யுள் 409இ தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்இ தஞ்சாவூர் -5இ மு. ப. 2005
7. சாமிநாதன். உ.வே.இ தூது நூல்கள்இ உ.வே.சா நூல் நிலையம்இ சென்னை 90இ 2009.
8. இளங்குமரன். இராஇ புறநானூறுஇ வர்த்தமானன் பதிப்பகம்இசென்னை 17இ முதல் பதிப்பு 2003 பக்கம் 175.
9. பரிமேலழகர் இ திருக்குறள்இ குறள் (681-690)இ திருமகள் நிலையம்இ சென்னை- 17இ முதல் பதிப்பு 1998இ பக்கம் 311 - 316.
10. கார் நாற்பது: செ- 26இ வர்த்தமானன் பதிப்பகம்இ சென்னை 17இ முதல் பதிப்பு 2022 பக்கம் 351.
11. கைந்நிலை: செய்- 51இ வர்த்தமானன் பதிப்பகம்இ சென்னை 17இ முதல் பதிப்பு 2022 பக்கம் 308.
12. ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஇ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறுஇ சிலப்பதிகாரம்இ முன்னிலைப் பரவல்இ3:3இ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் 5இ முதல் பதிப்பு 2005இ பக்கம் 293.

13. ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஓ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறுஓ சிலப்பதிகாரம்ஓ படர்க்கை பரவல்ஓ3:3:4ஓ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் 5ஓ முதல் பதிப்பு 2005ஓ பக்கம் 294.
14. ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஓ சிலம்பு:28:20ஓ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறுஓ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் 5ஓ முதல் பதிப்பு 2005 பக்கம் 294.
- 15.ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஓ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறுஓ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் 5ஓ முதல் பதிப்பு 2005 பக்கம் 295.
- 16.ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஓ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் 5ஓ முதல் பதிப்பு 2005ஓ பக்கம் 296.
- 17.ஈஸ்வரப் பிள்ளை.தாஓ தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர் 5ஓ முதல் பதிப்பு 2005ஓ பக்கம் 296.
18. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்ஓ பொய்கையாழ்வார்ஓ முதல் திருவந்தாதி பாடல்ஓ 3609ஓ திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்ஓ சென்னை 14ஓ 5-ம் பதிப்பு 2000ஓ பக்கம். 59.
- 19.நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்ஓ திருவாய்மொழிஓ நம்மாழ்வார்ஓ பாடல் 2637ஓ திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம் சென்னை 14ஓ 5-ம் பதிப்பு 2000ஓ பக்கம் 110.
20. இளங்குமரன்.இராஓ புறநானூறுஓ வர்த்தமான் பதிப்பகம்ஓ சென்னை 17ஓ முதல் பதிப்பு 2003ஓ பக்கம்-205.
21. கிருபானந்த வாரியார்ஓ கந்தபுராணம்ஓ குகழீ வாரியார் பதிப்பகம்ஓ சென்னை 2ஓ முதல் பதிப்பு 2000ஓ பக்கம் 182ஓ183.
22. புலியூர் கேசிகன்ஓ நளவெண்பாஓ பாரி நிலையம்ஓ சென்னை 1ஓ 7-ம் பதிப்பு 1983ஓ பாடல் 46ஓ பக்கம் 32.
23. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார். வை.மு.ஓ கம்பராமாயணம்ஓ உமா பதிப்பகம்ஓ சென்னை 1ஓ 3-ம் பதிப்பு 2017ஓ சுந்தரகாண்டம்ஓ செய்யுள் 76-100ஓ பக்கம் 45-55.

24. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார். வை.மு.இ கம்பராமாயணம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை 1இ 3-ம் பதிப்பு 2017இ யுத்த காண்டம்இ செய்யுள் 950-955இ பக்கம் 499.

25. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார். வை.மு.இ மகாபாரதம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை 1இ முதல் பதிப்பு 2013இ சபா பருவம்இ சூதுப் போர் சருக்கம்இ செய்யுள் 59-62இ பக்கம் 289-292.

26. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்இ வை.மு.இ மகாபாரதம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை 1இ முதல் பதிப்பு 2013இ உத்தியோக பருவம்இ உலாகன் தூது சருக்கம்இ செய்யுள் 10இ பக்கம் 35.

27. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்இ வை.மு.இ மகாபாரதம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை 1இ முதல் பதிப்பு 2013இ சபா பருவம்இ சஞ்சயன் தூது சருக்கம்இ செய்யுள்-6இ பக்கம் 91.

28. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்இ வை.மு.இ மகாபாரதம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை 1இ முதல் பதிப்பு 2013இ சபா பருவம்இ கிருஷ்ணன் தூது சருக்கம்இ செய்யுள் 111இ பக்கம் 252.

29. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்இ வை.மு.இ மகாபாரதம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை 1இ முதல் பதிப்பு 2013இ சபா பருவம்இ கிருஷ்ணன் தூது சருக்கம்இ செய்யுள் 113இ பக்கம் 254.

30. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்இ வை.மு.இ மகாபாரதம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை 1இ முதல் பதிப்பு 2013இ துரோண பருவம்இ 13ம் போர் சருக்கம்இ செய்யுள் 369இ பக்கம் 667.

மூழுழு

• துணை நூல் பட்டியல்:

1. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்இ வை.மு.இ கம்பராமாயணம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை-1இ 3-ம் பதிப்பு- 2017

2. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்இ வை.மு.இ மகாபாரதம்இ உமா பதிப்பகம்இ சென்னை-1இ முதல் பதிப்பு- 2013.

3. புலியூர் கேசிகன்இ நளவெண்பாஇ பாரி நிலையம்இ சென்னை -1இ 7-ம் பதிப்பு- 1983.

4. கிருபானந்த வாரியார்
கந்தபுராணம் குகனீ வாரியார் பதிப்பகம் சென்னை - 2ஆ முதல் பதிப்பு-2000.
5. ஈஸ்வரப் பிள்ளை தா.இ தமிழ் சிற்றிலக்கிய வரலாறு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்-5ஆ முதல் பதிப்பு- 2005.
6. தமிழண்ணல் தொல்காப்பியம் மீனாட்சி புத்தக நிலையம் மதுரை-1. 5-ம் பதிப்பு- 2017.
7. இளங்குமரன் இரா.இ புறநானூறு வர்த்தமானன் பதிப்பகம் சென்னை 17ஆ முதல் பதிப்பு 2003.
8. சாமிநாதன் உ.வே.இ தூது நூல்கள் உ.வே.சா நூல் நிலையம் சென்னை - 90ஆ முதல் பதிப்பு 2009.
9. மாணிக்கம். அ. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் வர்த்தமானன் பதிப்பகம் சென்னை - 17ஆ முதல் பதிப்பு 2022.
10. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம் சென்னை -14ஆ 5-ம் பதிப்பு 2000.
11. பரிமேலழகர் திருக்குறள் திருமகள் நிலையம் சென்னை -17ஆ முதல் பதிப்பு 1998.
12. குறிஞ்சி ஞான. வைத்தியநாதன் வில்லிபுத்தூ ராரின் மகாபாரதம் பிரேமா பிரசுரம் சென்னை- 24ஆ 9-ம் பதிப்பு 2016.